

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

تی یری میسان - par Thierry Meyssan

برگردان از: حمید محوی

۲۱ سپتمبر ۲۰۱۶

شبح صلح

Simulacre de paix

در حالی که وزیر امور خارجه ایالات متحده امریکا و همقطار روسی او در مورد آتش بس در سوریه به توافق رسیده بودند، به استثنای اقداماتی که اسرائیل در نخستین روز مرتکب شد، پنتاگون برای دومین بار به ارتش عرب سوریه حمله کرد. ایالات متحده امریکا اطمینان داد که این حمله در اثر خطا صورت گرفته، ولی واکنش سفیر ایالات متحده امریکا در سازمان ملل متحد این نظریه را به ذهن متبادر می کند که طرح عملیات عمدی بوده است. در نتیجه باید بپرسیم که واشنگتن چه طرحی در سر می پروراند؟

شبکه ولتر/دمشق (سوریه)/۲۰ سپتمبر ۲۰۱۶

در مذاکره با ایالات متحده برای آتش بس، روسیه می دانست که امریکائی ها مثل گذشته تعهداتشان را رعایت نخواهند کرد. ولی روسیه امیدوار بود که در راه بازشناسی جهان چند قطبی گامی به پیش بردارد. واشنگتن، به سهم خود، پایان ریاست جمهوری اوباما را پیش کشید تا توافق آخرین شانس را تأیید کند.

با قطع نظر از اقدام اسرائیل که از آتش بس برای حمله به دمشق و جولان استفاده کرد، با وجود این یادآور می شویم که تل آویو باید باراکتهای نسل نو مقابله می کرد و در این کارزار یکی از هواپیماهای سرنگون شد و دومی نیز باید به تعمیرگاه برود. اینگونه به نظر می رسد که از این پس سوریه می تواند پاسخگوی برتری هوایی اسرائیل در منطقه باشد.

از رؤسای دولتهای اروپائی نیز قطع نظر می کنیم که بی آن که از محتوای توافقات مطلع باشند دست زدند و در این مورد بیشتر به هیأت مسخره ها شباهت داشتند.

حال امر واقع این است که به طور مشخص، کاروان بشر دوستانه سازمان ملل متحد انباشته از جنگ افزار و مهمات بود. این کاروان هنوز در مرز ترکیه در انتظار به سر می برد. رسماً علت این تأخیر نا امن بودن جاده اعلام شده، ولی از دیدگاه غیر رسمی و اعلام نشده، علت این است که دولت سوریه پیش از آن که اجازه ورود بدهد خواهان بازرسی آن شده است. این شیوه کار سازمان ملل متحد با افشاگریهای احمد سیت یایلا رئیس پیشین امور ضد تروریست ترکیه همخوانی دارد، او امروز متواری شده است: پنتاگون و ترکیه از کاروانهای بشردوستانه برای ارسال جنگ افزار به جبهه جهاد طلبان استفاده می کنند. سپس، پنتاگون به موضع ثابت (قرارگاه نامتحرک) سوری در دیرالزور حمله کرد، و وقتی متوقف شد که روسیه به پیامد چنین «تحقیری» هشدار داد. و راهی را که پنتاگون باز کرده بود به جهاد طلبان سپرد تا به حمله ادامه دهند.

طرح ستراتیژیک بر آن است تا از ارتش عرب سوریه برای آزاد سازی همه منطقه دیرالزور جلوگیری به عمل آید، به این معنا که داعش در نقش خود به مثابه مانع در جاده دمشق – بغداد – تهران باقی بماند. در گذشته، پنتاگون در استقرار داعش در پالمیرا کوشیده بود تا «جاده ابریشم» را مسدود کند. امروز، جاده همچنان با حضور جهاد طلبان در عراق مسدود باقی مانده، ولی اگر عراق موصول را آزاد کند، این جاده می تواند از راه دیرالزور عبور کند.

از دیدگاه ایالات متحده، توافق فقط ابزاری بود برای خرید وقت تا جهاد طلبان را برای از سر گرفتن جنگ آماده کند. با واژگون کردن وضعیت در سطح دیپلماتیک، روسیه شورای امنیت را برای گردهمائی فوری احضار کرد، و موجب تشویش واشنگتن شد. در واقع، این دوران تنها به پایان دور ریاست جمهوری اوباما مربوط نمی شود بلکه جلسه عمومی سازمان ملل متحد نیز در راه است.

سامانتا پاور سفير ایالات متحده امریکا در شورای امنیت با نگرانی سالون شورا را در وسط جلسه ترک کرد تا با روزنامه نگاران مصاحبه کند. او می خواست نخستین گزارشات آژانس های خبری فقط دیدگاه ایالات متحده را منتشر کنند. او « صحنه آرائی » روسیه درباره موضوعی که یک « حادثه » ساده در تیراندازی چیز بیشتری نیست را به تمسخر گرفت (یعنی ۶۲ کشته و حدود ۱۰۰ مجروح!). **سامانتا پاور** سپس با ریشخند به جنایات و خیمتر رژیم دمشق پرداخت. **ویتالی چورکین** سفير روسیه که از توطئه باخبر شده بود، او نیز سالون شورا را ترک کرد تا دیدگاه خودش را مطرح کند. روزنامه نگارانی که مجلس عوام بریتانیا آنان را در مورد دروغهای خانم پاور درباره جنایات منتسب به معمر قذافی مطلع کرده بود، با احتیاط هر دو دیدگاه را در نظر گرفتند.

از این پس روسیه روی برتری دیپلماتیک خود تکیه خواهد کرد: ایالات متحده امریکا در حال ارتکاب عمل به خیانت غافلگیر شد. در نتیجه مسکو می تواند از جلسه عمومی استفاده کند و خواستار پایان دادن به جهاد طلبان شود. توطئه چینی های ایالات متحده علیه طراحان آن کمانه خواهد کرد. واشنگتن دو گزینه داشت: یا وارد برخورد مستقیم شود، که چنین امری را برای خودش جایز نمی داند، یا پذیرش شکست برای آنانی که از پشتیبانی او برخوردار بودند. لینک متن اصلی در شبکه ولتر:

<http://www.voltairenet.org/article193324.html>

گاهنامه هنر و مبارزه- ۲۰ سپتمبر ۲۰۱۶